

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžf/53/2012
Identifikačné číslo spisu:	7111218934
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7111218934.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: Ing. Amália Miškovičová - MEDION Košice, Bauerova 1206/5 Košice, zast. JUDr. Alena Rudohorská, Ak Košice, Moldavská č. 13, proti žalovanému: Daňový úrad Košice so sídlom Košice, Rozvojová 2, 041 90 Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia DÚ Košice II č. 696/230/19818/11/Pie zo dňa 19.4.2011, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/87/2011-36 zo 7.3.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/87/2011-36 zo dňa 7. marca 2012 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia DÚ Košice II, ktorým nebolo vyhovené jej námietke proti výzve vydananej podľa § 58a ods. 1 zák.č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov, zo dňa 20.1.2011, na zaplatenie daňového nedoplatku za zdaňovacie obdobie roka 2006 na dani z príjmov fyzickej osoby v sume 7 034,02 Eur. Krajský súd v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že základným predpokladom pre postup správcu dane podľa § 58a zákona o správe daní a poplatkov je existencia a splatnosť daňovej povinnosti daňového dlžníka. V danom prípade daňová povinnosť žalobkyne ako daňového subjektu bola určená právoplatným rozhodnutím správcu dane zo dňa 24. 11. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.12.2010. Opravný prostriedok proti tomuto rozhodnutiu podaný nebol a pohľadávka sa stala splatnou 17.1.2011.

V danom prípade všetky námietky žalobkyne obsiahnuté v podanej žalobe a vznesené aj v priebehu súdneho konania smerujú k rozhodnutiu správcu dane o vyrubení rozdielu na dani z príjmu fyzickej osoby za predmetné zdaňovacie obdobie. Súd v rámci tohto konania však nemá oprávnenie preskúmať zákonnosť dodatočného platobného výmeru, pretože takéto oprávnenie v zmysle § 245 O.

s. p. by mal iba v prípade, žeby pre preskúmanie tohto rozhodnutia nebol stanovený osobitný postup. Proti rozhodnutiu správcu dane o vyrubení rozdielu na dani z príjmov fyzickej osoby bolo prípustné odvolanie, pričom žalobkyňa svoje právo podať odvolanie proti tomuto rozhodnutiu nevyužila a preto toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Tvrdiac, že rozhodnutie jej nebolo doručené a preto nemohlo nadobudnúť právoplatnosť, mala žalobkyňa právo podať proti rozhodnutiu žalovaného žalobu v zmysle § 247 a nasl. O. s. p. a dožadovať sa doručenia napadnutého rozhodnutia podľa § 250b ods. 2 O. s. p. a postupu naň nadväzujúceho, to všetko v lehote podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia. V konaní nebolo preukázané, žeby takáto žaloba žalobkyňou podaná bola, resp. žeby napadnuté rozhodnutie žalovaného i správcu dane o určení daňovej povinnosti boli zrušené. Vychádzajúc z uvedeného kvalifikoval súd postup správneho orgánu pokiaľ ide o doručenie výzvy daňovému dlžníkovi, ako aj rozhodnutie o nevyhovení námietkam podaným proti tejto výzve za súladný so zákonom a platnou právnou úpravou.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa odvolanie, v ktorom žiadala, aby odvolací súd žalobe vyhovel a rozhodnutie správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie, z dôvodu podľa § 250j ods. 3 O.s.p. Žalobkyňa v odvolaní uviedla v podstate dôvody žaloby so zvýraznením tej skutočnosti, že jej žiadne rozhodnutie o vyrubení rozdielu na dani z príjmov nebolo doručené, preto také rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť.

Žalovaný žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, po preskúmaní napadnutého rozsudku v rozsahu a z dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je dôvodné vyhovieť. Najvyšší súd rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vetou druhou O.s.p. rozsudkom potvrdil ako vecne správny, pričom rozsudok verejne vyhlásil na mieste a v čase oznámenom na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 3 O.s.p.).

Najvyšší súd, ako súd odvolací, dospel k záveru, že skutkový stav bol v prejednávanej veci dostatočne zistený. Odvolací súd považuje za nepochybné, že DÚ Košice II dňa 20.1.2001 vydal podľa § 58a zák.č. 511/1992 Zb. „Výzvu“ na zaplatenie v náhradnej lehote daňového nedoplatku, ktorý vznikol na dani z príjmov za zdaňovacie obdobie 2006 v sume 7 034,02 Eur na základe Dodatočného platobného výmeru z 24.11.2010. Výzva obsahuje upozornenie, že ak daňový nedoplatok nebude zaplatený v lehote v ňom stanovenej, správca dane prikróčí k jej vymáhaniu a môže byť prikróčené k podaniu trestného oznámenia. Predmetnú Výzvu žalobkyňa prevzala 15.2.2011 a využila oprávnenie podať proti nej námietky, o ktorých DÚ Košice II rozhodol dňa 19.4.2001 tak, že námietkam nevyhovel.

Podľa § 58a zák.č. 511/1992 Zb. , ak daňový dlžník v lehote podľa zákona nezaplatil daň alebo neodviedol vybranú daň alebo zrazenú daň, správca dane ho môže vyzvať, aby daňový nedoplatok odviedol alebo zaplatil v náhradnej lehote. Táto lehota nesmie byť kratšia ako 15 dní. Správca dane je povinný v tejto výzve upovedomiť daňového dlžníka o následkoch neodvedenia alebo nezaplatenia daňového nedoplatku. Proti výzve možno podať námietku do 15 dní od jej doručenia. Podanie námietky má odkladný účinok.

Výzva podľa § 58a zákona je upravená v Šiestej časti zákona - Platenie daní a je potrebné ju odlišovať od Exekučnej výzvy upravenej v Siedmej časti zákona - Daňové exekučné konanie.

Žaloba v danom prípade teda smeruje proti rozhodnutiu o námietkach proti Výzve podľa § 58a zákona, ktorá nie je rozhodnutím o právach a povinnostiach daňového subjektu, ale správca dane môže jej zaslaním fakticky upozorniť na možnosť zaplatenia dane v náhradnej lehote do 15 dní odo dňa doručenia výzvy, ak daň nebola na základe platobného výmeru v stanovenej lehote zaplatená. Podľa názoru odvolacieho súdu predmetná Výzva je procesným úkonom správcu dane, ktorým žalobkyňa nebola ukrátená na svojich právach.

V konaní o námietkach mohol príslušný orgán daňovej správy posudzovať len podmienky vydania

výzvy, a ak zistil, že daň podľa právoplatného a vykonateľného platobného výmeru nebola zaplatená, že bola stanovená náhradná lehota v súlade so zákonom, a že došlo k upovedomeniu o následkoch nezaplatenia daňového nedoplatku, boli podľa názoru odvolacieho súdu splnené podmienky na vydanie výzvy a podaným námietkam DÚ Košice II dôvodne nevyhovel. Žalobkyňa neuviedla v podanej žalobe tvrdenia o ukrátení na svojich právach rozhodnutím o námietkach. Účelom konania o námietkach proti Výzve podľa § 58a zákona nie je preskúmať zákonnosť procesu daňovej kontroly, ktorej výsledkom je vydanie platobného (dodatčného) výmeru, ani skúmanie jeho materiálnej právoplatnosti a vykonateľnosti. Odkladný účinok podanej námietky zanikol rozhodnutím o námietke, t.zn., že v prípade nezaplatenia dane v náhradnej lehote mohol správca dane pristúpiť k začatiu konania podľa Časti siedmej zákona - Daňové exekučné konanie.

V konaní o námietkach proti Výzve podľa § 58a zákona nie je daná procesná možnosť zrušenia dodatčného platobného výmeru, ani procesná možnosť žalobkyňou požadovanej nápravy procesného postupu pri prerokovaní protokolu o kontrole. Uvedené dôvody námietok preto DÚ Košice II a ani odvolací súd nemohol zohľadniť. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia krajského súdu ani odvolací súd nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia o námietkach.

Pokiaľ žalobkyňa aj v podanom odvolaní proti rozsudku krajského súdu upriamuje pozornosť na tvrdenie, že jej žiadny platobný výmer nebol doručený, ako aj na vady konania v priebehu prejednávania protokolu o kontrole, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý poukázal na procesné oprávnenia žalobkyne podať žalobu proti rozhodnutiu o vyrubení dane dodatčným platobným výmerom, ako aj na skutočnosť nevyužitia možnosti opravného prostriedku proti samotnému platobnému výmeru.

Odvolací súd len pre úplnosť poznamenáva, že pokiaľ krajský súd na str. 6 posledný odsek svojho rozsudku uviedol, že žalobkyňa bola doručená „exekučná výzva“, ide o zrejmy omyl, pretože výzva nebola vydaná v daňovom exekučnom konaní.

Podľa § 250k ods. 1 O.s.p. á contr. žalobkyňa náhrada trov konania vzhľadom na výsledok konania neprináleží, žalovanému trovy nevznikli, preto bolo o trovách rozhodnuté tak, ako je vo výroku uvedené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.